Ч. 75. Львів, субота, дня 25. вересня 1915. Рік I.

Українське Слово

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

Умови передплати у Львові:

На рік . . . . 18·— К.
" півроку . . 9·— "
" чвертьроку . 5·— "
" місяць . . . 1·80 "

В краю і державі:

На рік . . . . 24·— К.
" півроку . . 12·— "
" чвертьроку . 6·— "
" місяць . . . 2·40 "

За границею:

В Німеччині . . 28 мар.
В Америці . . . 8 дол.
В инших держав. 40 фр.

Реклямації вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш оплачені, а звертають ся тільки важніщі і застережені.

„Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса: Редакції й адміністрації: Львів, Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, в оповістках 40 с., в редакційній части 60 с. Повідомлення про вінчання, заручини і т. п. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.
Виходить що-дня рано.

ТРІВОГА В КИЇВІ.

Бої біля Двинська. — В Ніші переполох.

Трівога в Київі.

З Петербурга доносять до »Vossische Ztg.«, що населеннем Києва заволоділа незвичайна трівога. — Представник Києва в державній Думі, Демченко, заявив, що теперішні події в київській ґубернії приводять сю богату провінцію до руїни. — Осередні власти в Петербурзї даром намагають ся успокоїти населеннє, бо київські власти самі занепокоєні. — Президент полуднево-західної зелїзниці, — Шмідт, — порадив потайки всїм своїм урядникам, щоб забезпечили свої родини та цінніщі річи. — Управа полуд.-зах. армії видала приказ, щоб до Києва впускати лиш таких приїзжих, що мають на се спеціяльний дозвіл. — Начальник мобілїзаційного відділу сеї армії заповів, що всїх мущин у віцї 17—45 військові власти насильно вивезуть. — Ґубернатор Києва видав приказ до реквізиційних комісій, щоб вони виставляли посвідки на всї шкоди в приватних домах, пільних зборах і пр., які заподіє військо при наступі неприятеля.

Київська біржа рішила поробити старання о виданнє мораторії, бо вважає виключеним, щоб у вересні можна було доверщувати векслеві заплати.

Усї ті зарядження вельми затрівожили Киівлян.

Тепер виглядає Київ неначе дім для божевільних. — Товпи народа облягають зелїзничі двірцї. — Всї бюра та більша часть склепів замкнені, — а дороги, що ведуть з Києва на північ і схід, вкриті товпами втїкачів. — Місцева поліція стала безрадна супроти безнастанних рабункових нападів товпи і війська. — Управа міста має намір утворити міську мілїцію. Трівогу збільшують ще тисячі втїкачів, що прибувають з полудня і заходу та переходять крізь місто. В останнїх днях навпливають також втїкачі з Бесарабії. Число їх досягає яких 80.000 голов.

Політичні увязнення суть на дневнім порядку. — В останніх днях увязнено в ріжних містах богато робітників у фабриках, що виробляють воєнні матеріяли.

Посол до Думи Керенський заявив міністрови внутрішнїх справ Щербатову, що увязнення в петербурській фабриці Леснерг можуть довести до дуже поважного хвилювання серед робітничої кляси. Петербурським часописям заборонено що-небудь писати про сї вязнення.

УРЯДОВІ ВОЄННІ ЗВІДОМЛЕННЯ.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ

з дня 23. вересня 1915.

На російськім фронті.

На східно-галицькім фронті минув день взагалї супокійно. Вели ся тільки бої висунених відділів. Над Іквою і Стиром приходило на більше точках до завзятійших боїв. Так на південний схід від Нового Почаєва відперто криваво 2 російські атаки. Один ворожий піхотний полк, нічю недалеко впаду Ікви перейшов Стир, мусів по переведеню протиатаку нашими відділами подати ся на східний беріг з великими втратами. Наші відділи, які стояли доси на схід від Луцька посунено назад на становища на західнім березі Стиру.

На італійськім фронті.

На тирольському пограничу відбулось більше число незначних боротьб. Атаки слабших італійських відділів в околиції Тонале та на північ і схід від Кондіно відкинені. Високорівні Фільґерайт і Ляфравн острілює знова тяжка неприятельска артілерія. Наша хоробра залога на Monte Coston, яка сю пограничну полосу, положену перед нашими лініями держала цілими місяцями проти переважаючого неприятеля, — нині раннім ранком покинула своє заатаковане і майже окружене становиско в десятеро більшою перемогою.

Артілерійські бої в околицях Дольомітів йдуть далї дуже завзято. На каринтійському фронті пробував відділ альпінів вчера вечером зробити вилім; ми його відкинули з великими для него втратами.

На прибережньому фронті діяльність наших відділів обмежала ся на артілерийський огонь та успішні предприняття опозицийної борби.

Нинї минає четвертий місяць війни з Італією. Неприятель не спроміг ся сего місяця на ніяку ширше закроєну діяльність, віз тільки атаки окремих частей фронту, силами аж до висоти кількох дивізий піхоти. Але все те на нїщо йому придалось. — Наша боєва лїнія стоїть сильнїйше нїж коли небудь.

На сербськім фронті.

Не зайшло нїчо єственного.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

з дня 23. вересня 1915.

На східнім фронті.

Ґрупа військ пільного маршалка ґенерала Гінденбурґа:

На південний захід від Ленненваден бої ще не покінчені. При нашім протиатаку полонили ми вчера 150 Москалів.

Також і на захід від Двинська вдерлись ми до передніх неприятельських окопів. Ми взяли 17 офіцирів та 2106 жовнірів в полон та здобули 4 машинові кріси. Протиатаки на нашу лінію на південний захід від Двинська відкинені.

Неприятельський опір на північ від Ошмян аж до місця на схід від Суботників над Ґавією зломаний. Праве крило бореть ся ще на північ від Нового-городка.

Група військ пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На захід від Вилівки заняли ми неприятельські становиска, причім полонили 4 офіцирів, 380 жовнірів та здобули 2 машинові кріси. Дальше на південь положенне незмінене.

Група військ пільного маршалка ґенерала Макензена:

На північний схід і схід від Льоґішина бої йдуть дальше.

На західнім фронті.

Супроти гарної погоди на цілому фронті панувала по обох сторонах дуже жива діяльність артилерії та летунів. Неприятельський атак, предпринятий правдоподібно на становиска коло костела в Souchez супроти нашого огня зістав невиконаний. Летничий неприятельський апарат в нашому огні впав в полумінах на північ від Saint Menechould, другий апарат після воздушної борби мусів спуститись на землю на південний схід від Vouzieres. Летуни дістались в нашу неволю. Понад Pont a Pousson німецький летин в борбі з двома французькими вбив одного.

Горючий апарат злетів на землю між нашою а французькою боєвою лінією.

НАЧАЛЬНА УПРАВА АРМІЇ.

ЕВРОПЕЙСЬКА ВІЙНА.

Цар грозить пальцем в чоботі.

Християнія. Тутешні дневники доносять з Петербурга: Воєнна рада під проводом царя рішила в сім тижні підняти широку офензиву на всіх фронтах.

На турецькому фронті начальну команду обіймає генерал Янушкевич, — в місце хорого великого князя Миколи Миколаєвича.

Також фльота балтійська та чорноморська піднимають чинну діяльність.

Офензива мала відбутись що йно на весну, однак мусить бути тепер вже предпринята, бо жадає сього Англія та Франція. Від її висліду залежати буде становиско союзників проти Росії.

Введення військової цензури в Болгарії.

Відень. Доносять тут з Софії: Королівським розпорядком заведено превенційну цензуру для всіх приватних публікацій. Цензура є в руках військової команди. Заборонено всі донесення та звідомлення про заклики, заяви, та брошури рівночасним розпорядком військової команди.

Архангельськ загрожений.

Штокгольм. По донесенням петербурських часописей Архангельськ є загрожений німецькими підводними лодками. — Приватний корабельний рух перерваний.

Військові зарядження в Румунії.

Відень, 22. вересня. Доносять тут з Берліна:

»Vossische Zeitung« довідуєть ся з Софії:

В Румунії всі місцевости граничної полоси суть переповнені військом. Минувшого понеділка розпочала Румунія при зелізничій лінії копанне стрілецьких ровів, вовчих ям, уставлюванне дротяних перегород.

Мимо сього настрій населення по обох сторонах є супокійний.

Почтовий та зелізничий рух до Румунії ще не піднятий на ново. З Румунії рух відбуваєть ся правильно.

В Ніші переполох.

Будапештенський »Az Est« доносить з Софії:

Після вістей, які доходять тут з Нішу з жерел дуже поважних, правительство і сербський народ на болгарську мобілізацію глядять з переполохом, що граничить з розпукою. Пасіч в послідних годинах був кілька разів в болгарського посла, жадаючи вияснень в справі мобілізації. На всі однак питання Пасіча болгарський посол здвиг тільки плечима.

Також сербський посол в Софії був кілька разів у президента міністрів Радославова, — однак не одержав авдієнції.

Виселення з волинської губернії.

Філії російського державного банку перенесені до Харкова.

Болгарія під оружем.

Покликання болгарських підданих в Угорщині. Будапештенський болгарський генеральний конзулят завізвав Болгар, що находять ся під сю пору на угорській теріторії, а котрі є обняті загальною королівською мобілізацією, щоб зголосились в королівським болгарськім генеральнім конзуляті в Будапешті в ціли піднятя своїх військових документів.

Послідні години Двинська.

Штокгольм. Часопись »Дад генс« доносить: Судьба Двинська порішена. Кождої хвилі можна сподіватись вмаршу німецького війська до міста.

3)

З днів московського наїзду.

(Записки з вересня 1914 р.)

(Далї.)

А то о. ректора Боцяна як сповідника, брата Гродзького як секретаря і одного зі слуг. Губернатор на се згодив ся і так ми стали ладити ся в далеку дорогу. Кождий з нас був готовий на Сибір, тому і кожухи були приготовлені. В назначений час ми були вже готові. По 12 год. заїхали по нас два автомобілі, один на особи, другий на річі. За пару хвиль наші клунки були вже на автомобілі. Перед палатою зібрало ся споре число людей, між якими було богато священиків. Сі, що нас пращали, були лише побливські, бо дальші не мали часу довідати ся. Виїзд наступив несподівано. З заду автомобіля Екселенція і о. ректор. На перед них братчик Гродзький з капітаном Соніном, який нас відпроваджував. Коло шофера сидів жандарм, а служачий на другім автомобілі з пакунками.

Се була страшна хвиля. Між людьми настав крик і лемент. Усі вони тиснули ся до автомобіля, щоби попращати ся зі своїм Архіпастирем та не знати, чи може і не на все. Бідні пращальники самі не знали, що мають діяти, чи стояти, чи клячати; тому було між ними одно і друге, а слезам не було і кінця. Годі було довше стояти та крівавити серця, тому капітан дав приказ шоферови пустити автомобіль в рух. Де ми їдемо, ніхто з нас не знав, ані сі, що нас пращали. За брамою площі св. Юра сказав капітан до нас, що ми їдемо до Бродів автомобілем а опісля звідтам потягом до Київа. Автомобіль мчав скоренько, тому і не було нагоди делким знакомим по дорозі (у Львові) сказати, де їдемо. Се для них була тайна. Деякі думали, що до Житомира.

Перші сліди війни бачили ми у Винниках. Величезну фабрику тютюну перше зрабували, опісля спалили, та з неї сторчали лише закіпчені мури, та в середині лежали повалені бляшані дахи. За нею при гостинці по обох боках представляли сумний вид попалені доми німецьких кольоністів. Сліди самої війни були замітні щойно 20 кільометрів від Львова. Останна боротьба вела ся між 20—30 кільометрами то є до Курович.

На сій дорозі перед тижнем були завалені рови поломаними возами, засипані амуніцією так карабіновою як і артілерийною та ріжними паками і побитими кіньми. Тепер вже усе було спрятане лише два вбиті коні лежали ще на полі біля рова. Рови попри дорогу представляли дивний вид. Раз коло разу були покопані жовнірськими лопатками ями у берегах, в яких крили ся жовніри перед неприятельськими кулями. На полях рівнож ряд за рядом виднїли безчисленні лінії невеликих насипів.

Телеграфічні і телефонічні дроти — які були між кождим стовпом пірваві неначеб їх хтось ножицями перерізав. Се воєнні кулї, що перехрещували ся сюди і туди, так їх попертинали. І мимо волї приходить ся подивляти, що за добрі стрільці вояки, коли навіть такої цїли як дріт не пропустять, а поцїлять в саму середину.

В Куровичах богато домів спалених, та не знати, чи нарочно, чи може від шрапнелів. За Куровичами слїди війни такіж самі; всюди поля порити військовими лопатками. Могили при дорозї дуже мало стрічало ся; щойно у Ляцькім при гостинци коло церкви були дві могилї. В одній з них лежали австрійські, а в другій російські жовнярі. На австрійській могилї була встромлена маленька австрійська хоругов, а на російській була російська.

По дорозї стрічали ми кілька невеликих відділів війська, що йшло в напрямі Львова, та много підводів, які везли потрібні річи для армії. — Під Бродами дігнали ми велике число російського трену, який тягнув за собою богато порожних австрійських амуніційних возів, пару гармат і на звичайних возах насипані вистрілені канонні гільзи.

Недалеко Бродів лучила ся нам невелика пригода, — а іменно під нашим автом тріс наколесний шлях, та се дало нам нагоду перейти ся трохи по дорозї по кількагодинному сидженню. Направа авта не тривала довго, яких може 20 мінут і ми могли вже дальше подорожувати, та за пару хвиль були ми вже в Бродах.

(Далї буде).

ПОЛОЖЕННЯ В ІТАЛІЇ.

Війна в Італією.

Минають чотири місяці, з того часу, як настали воєнні відносини між Австро-Угорщиною та Італією. Аж до недавна прібували Італійці великими масами війська вести офензиву на Побереже, вздовж ріки Сочі. І о скільки в горішнім бігу сю ріку декуди перейшли були, то мусїли завернути задля вирівнання фронту, бо в долішнім бігу, де ріка ширша, сфорсувати її можна було лиш в однім місці, а саме в напрямі Добердо.

Цілими місяцями острілювали вони австрійські позиції в місті Гориції, зужиаваючи величезну скількість амуніції, та тепер припинили свої безуспішні змагання.

Се чудове місто від них богато потерпіло.

Тепер виказують Італійці живіщу діяльність на межі Тиролю. Зближаєть ся зима, від половини жовтня снїги вчинять виключеною всяку воєнну діяльність в горах, що стануть полем попису хиба лиш для лещетників. Італійський жовнїр не видержить в зимі низької температури, що виносить на високих горах пересїчно — 25° С.

По невдатних мілїтарних пробах коло Ляварони (в полуд. схід. Тиролї) при кінці серпня, звернули ся Італійці в перших днях вересня зі своїми наступами на відтинок Секстен в карнійських Альпах, де наміряли перервати австрійську боєву лінїю та заняти зелїзничу лїлію, що веде через Іннїхен, Брунек до Інсбрука. По добрім артилерійським приготованню почала їхня піхота завзяті напади. Дві ворожі бригади підійшли близько до наших становищ, тоді пустили вони поперід себе славну бригаду »basilicata«, що мала приступом взяти ваші становища. Мимо хороброго бою понесли Італійц ї великі втрати. Яких 2000 жовнїрів лишили вони як убитих ранених та полонених. Сю бригаду треба проте вважати знищеною. Інакше не могло бути. бо наші жовнїрі стоять на своїх високих позиціях твердше віт скали, а ворог підступає до них з долів. В половині сього місяця робив ворог зусилля, щоб вдерти ся до полудневого Тиролю крізь просмик Тоналє та поступати вздовж ріки Ночі, однак дарам!

На швайцарській границї на хребтї Штільфзер (2758 м.) та Монте Скорлюццо (3090 м.) в снїгу держать ся Австрійці досить довгим фронтом по італїйській сторонї.

Щоб їм не було скучно, розважає їх час до часу музика в — Швайцарії, що віддалена кількасот кроків. Найновіщі воєнні звідомлення доносять, що тепер намагають ся Італійці змочи наші позиції на височині Костен (на тій висоті, що Роверето) та ввійти в глубину Тиролю широкою струєю вздовж ріки Адижі, де займають сильну позицію коло Саравальо (на полуд. від Роверето). Тамтуди спрямували Австрійці свої моздїрі, перед якими мають Італійці незвичайну, прямо забобонну пошану та оповідають собі про них таємні історійки. Незвичайне значіннє у війні з Італією віддають воздухоплави; у Австрійців служать вони до вивідчих цїлей, у Італійців звичайно — до — агітації.

Над Триєстом, Тридентом та иншими містами появляють ся в ряди — годи чужинецькі воздухоплави, що розкидають проти—австрійські відозви уложені італїйським письменником д'Анунціо, що в степені поручника служить добровольцем в італїйській армії, зглядно сидить за боєвою лінїєю та серед найбільших вигід творить »велику Італїю« у відєззах.

Другий звісний ірредентист, Барцїляй, що перед війною втік з Триєсту та став там мінїстром »для невизволених земляків« має знов богато клопоту з тисячами австрійських горожан — Італійцїв, що враз з ним втікли; мусить удержувати їх за державні гроші а провідників на російський спосіб — вдоволяти товстими посадами. Він вже чотири рази розганяв ся відбути в Неаполї політичні збори та все відкликував по сїй причині, що не мігби перед публикою виказати ніяких воєнних успіхів по сторонї Італії, бо їх нема. До тепер ріжні невдачі приписують в Італії незарности генералів, яких на днях знов 25 пішло в пенсію та недостачі амуніції, що й старають Італійці усунути через основуваннє нових фабрик (в Савонї). Про недостачу старшини у їх війську нехай свідчить ся обставина, що в Медіолянї отворено військову школу, з якої люди навіть з оружєм необізнанї протягом одного місяця виходять підофіцерами.

Італія, що виповіла Туреччині війну ізза мнимого викликання через Турків повстання в Триполісї та спинення виїзду перебуваючих в Сирії Італійців, не заважить нічим в Дарданеллях. Турецька армія, що зросла тепер по запевненням Єнвера паші до 2 міліонів людей, дивить ся зі спокоєм на нового ворога, який проти неї не проявив ще досї ніякої діяльности.

Полїтичне положеннє Італії не найкраще. Там все таки є сильна мирова партія, що не може однак порозуміти ся, бо правительство заказує їм зборів. Італїйські міродатні круги бачать, що переговори на Балканї покінчили ся невдачею чотирипорозуміння та тепер треба ждати на вислід боротьби в Дарданеллях.

Господарське положеннє Італії ще гірше. Дала ся відчути недостача гроший на дальше веденнє війни, що коштує її місячно міл. лірів. Треба було проте завести незвичайну ощадність у видатках, наложити оплати від деяких споживних засобів (цукру, спірту), особливо таких, що їх вивозить ся за границю. Проєктуєть ся також наложеннє нових безпосередніх податків від майна та доходу. Господарське життє внутр Італії дуже слабе.

Дмитро Николишин.

У ШПИТАЛЇ.

Ти, паночко, співаєш.
А ми всї терпимо;
Ти горя ще й не знаєш,
Ми в горе летимо.
Воно сплело ся з нами
Як із вербою хміль;
Ми блудимо ланами,
Воно ж нам носить біль.

Ти, панночко, смієш ся,
А нам не до сміху:
Куди не озирнеш ся,
Скрізь рану вздриш лиху
У тебе сонце світить
І сльози не падуть,
За нами жони й дїти
Горячі сльози ллють.

Ти, панночко, гуляєш
Як молода серна;
Либонь не відчуваєш,
Що то таке війна,
Прийди лиш на хвилину,
На наші рани глянь,
А може й ти сльозину
На хору вронеш скрань.

Темешвар, 19. серпня 1915.

Українська преса в Росії.

На одному із послїдніх засїдань російської думи внесено інтерпеляцію про переслїдовання української преси.

Положення нашої преси в Росії було вже незвичайно тяжке. Що-й-но від 1915 р. мали Українці спромогу мати часописи в рідній мові.

Під осінь 1905 появила ся перша українська часопись в Росії — харківський »Хлїбороб«. Сю часопись однакож, яка як свою програму взяла переяславську умову між Україною а Москвою — російські власти припинили в видавництві.

В тім роцї та в слїдуючих, появляють ся численні часописи і в инших містах Росії: в Полтаві »Рідний Край«, у Київі »Громадська Думка«, »Нова Громада«, в Одессї »Народня справа«, »Вісти«, в Катеринославі »Добра порада«, »Запоріже«, в Могилеві подільському »Вільна Україна«, в Москві »Наша Дума«, в Петербурзі »Українські Вісти«, в Харкові »Порада« та »Слобожанщина!«

Реакційне мінїстерство, яке обняло керму держави після згноблення революції, знищило перші сї зародки українського слова. Що-йно пізнїще визволились дещо Українцї з під сього гнету, — та почав ся другий період часописної української історії з р. 1914.

В місце зав шен х часописей основано нові. Сї часописи поставили собі метою — по словам російського націоналїста Штеголева дві справи: переконати читача, що він живе не в Росії, а на Україні, та що по сїй причині все що російське належить вважати як чуже; — а друга справа — що є непростимим для кожного Українця гріхом оставати в бездїлю, як довго Україна не є вольна. Потреба української мови в південній Росії послїдніми роками так дуже далась відчути, що з нею числились також і російські часописи та культурні інституції.

Так прим. господарське товариство в Харкові видавало свій орган по рос. і укр. (»Хлїбороб«); так само було і в Київі при кооперативному органі »Наше діло« та соціял-демократичному »Огонь«. Також і деякі земства видавали свої органи в обох мовах як приміром гадяцьке земство в полтавській губернії, та лохвицьке земство.

Після виповідження війни одним ударом замкнено всї українські часописі (в Київі тільки завішено 14), між ними також господарські та фахові органи (»Наша кооперація«, »Рілля« і ін.).

НОВИНКИ.

— Особисті вісти. До Львова повернув звісний лікар Др. Володимир Кобриньский, якого минувшого року війна а відтак російський наїзд заскочили в горах.

— „Свобода«у Львові. Онодї вернув Др. Степан Баран, начальний редактор часописи »Свобода«, яка за увесь час російського наїзду виходила у Віднї, — до Львова, та видав у сьвіт вчера (23 вересня) перше число »Свободи« у Львові.

— Нова внутрішня австро-угорська позичка. Мінїстри фінансів Австрії та Угорщини мають незадовго оголосити субскрипцію на третю внутрішню воєнну позичку. Подібно, як попередні і ся позичка буде затягнена у австро-угорських горожан, що свідчить найлїпше про економічну силу австро - угорських підданих,

тельство та в остаточний вислід світової війни.

Яке сумне є супроти сього положенне почвірного порозуміння, котре послідню позичку затягає аж в Америці.

— **Нова максимальна тарифа в Кракові.** Дня 20. с. м. оголосив краківський магістрат нову максимальну тарифу, є вона для бідного населення великою полекшою, бо установлює для продуктів щоденної поживи о много нищі ціни від цін останньої тарифи. — І так примíром кільовий бохонець хліба, що коштував перше 70 сотиків, коштує тепер тільки 56 сотиків; кільо пшеничної або разової муки 76 сотиків, пшеничної хлібової муки 48 сот.

За те подорожіло мясо. — Зрaвівка без докладки першої якости костує 5 корон 72 сот. зате кільо цукру коштує 1 кор. 2 сот.

— **Радісна вістка.** Ділимо ся з нашою суспільностию радісною вісткою, що бібліотека »Народнього Дому« у Львові в значній части заховала ся. Наші доморослі Москалики більше дбаючи о своє тіло чим о душу, забули підчас втечі зі Львова, що в бурсі »Народнього Дому« при ул. Курковій є кілька кімнат заповнених книжками. Військові власти помістили в сій бурсі шпиталь, занимаючи лиш деякі кімнати. Перед кількома днями казав управляючий лікар отворити дальші кімнати і тоді виявило ся, що у кількох з них було повно книжок, а крім того богато портретів. Звертаємо увагу наших впливових чинників, щоб добули від властей дозвіл на перевезенне сих наших цінностей в безпечне місце.

— **Посилки теплої одежі австрійським бранцям в Росію.** Центральне бюро Червоного Хреста у Відні звертає увагу, що теплу одежу та білле належить нашим полоненим в Россії та Сибіри вже тепер висилати.

Такі пачки з біллем та одежою мусять бути добре запаковані, зашиті в полотно, не можуть важити більше чим 10 фунтів, та не можуть містити в собі ані дописок ані листів. До опаковування не можна уживати рівнож часописей.

Такі пачки є вільні від почтової оплати, а можна їх надавати на кождій почті.

— **Ґоркий »зрадником«.** Вчера подали ми в короткі промову великого російського письменника, яку він мав виголосити в однім з московських студентських товариств. Російські часописі доносять, що правительство в справедливих і щирих словах Ґоркого добачило зраду стану, — та що в найблизших днях має він за се станути перед судом.

— **Присуд в справі надужить при військовій бранці.** У вчерашньому числі нашої часописі подали ми вістку про процес, який оногді розпочав ся в Пільзні проти зорганізованої шайки, яка занимала ся увільнюванням військово зобовязаних при бранці.

При розправі виявило ся, що Бальдінгер, від уродженя вже уломний та слабосильний під чужим назвиском ставав перед перегдядовими комісіями у Відні, в Чехах та Галичині. В богатьох случаях доконував Бальдінгер сей обман на власну руку без відома свойого »шефа« Енгельгарта, щоб тим способом більше заробити. Підчас арештовання найдено при Бальдінгерові 42.500 марок готівки. Ополчені платили йому 700 до 800 марок. Секретар старосва в Лїтомерицях Йосиф Фішер, що зіграв для обох спільників дуже обтяжаючо — повісив ся. З сімох обжалованих тьох увільнив суд від вини та кари, трох засуджено на 4 до 6 місяців тяжкої вязниці; Мошка Енгельгарта засуджено на 13 літ тяжкої вязниці, а Бальдінгера на 10 літ вязниці.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 25. вересня 1915.

Нині: 25. с. м. гр.-кат. Антонія свм., римо-кат. Клеофаса.

Завтра: неділя. 26. с. м. гр.-кат. Об. Хр. римо-кат. Киприяна.

+ Писемний іспит зрілости в ц. к. учительській семинариї жіночій у Львові зачнесь у второк 28. вересня с. р. о год. 8 рано, а устний іспит відбудесь 5. жовтня. Приватистки будуть писати матуральні задачі рівночасно з ученицями заведення, а устнії іспит будуть складати коло 10. жовтня.

Жертви на школу ім. Бориса Грінченка.

З нагоди сумної річниці вивезення Єго Ексц. Митрополита, зложили на школу ім. Б. Грінченка, на руки Всч. о. Степаняка слідуючі Добродії по 1 К: Довгун Іван, Гаврншко Анна, Матвіїв Василь, Новогродский Антін, Зелінський Адам, Скібінський Олекса, Омебюх Никола, Іванків Олекса; по 2 К: Федан Анна, Федас Василь. Сітник Мария; 4 К Всч. о. Степаняк, разом 19 К, за котрий то дар іменем Кружка складаю прилюдну подяку.

Стоцкий.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Видає і відвічає за ред.: д-р Степан Голубович. З друкарні Львівської, Львів, Копернака 11.